

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21. 3. 2019 samosoudcem
JUDr. Jaroslavem Zálejským

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený dne ██████████ v Praze, zaměstnaný jako nákupčí v Mubea Žebrák, ██████████
██████████, okres Beroun, trvale bytem ██████████, ██████████, t.č. bytem ██████████
/adresa určená pro doručování písemností v tomto trestním řízení/

je vinen, že

v období od měsíce srpna 2016, kdy v měsíci lednu opustil společnou domácnost na adrese ██████████, ██████████, okres Beroun, kde byl se svojí nyní bývalou manželkou ██████████, narozenou v roce ██████████ a dětmi, odstěhoval si své věci a trvale žil se svou přítelkyní a do 16. 8. 2017 narušoval soukromí jmenované, neboť neustále docházel do domu a to i v době, kdy ██████████ nebyla přítomna, což vedlo k tomu, že poškozená ██████████ dne 26. 4. 2017 vyměnila zámek, kdy jeho jednání vyvrcholilo dne 2. 5. 2017, kdy po slovním útoku z jeho strany a jeho přítelkyně, po urážlivých výhrůžkách ji udeřil otevřenou dlaní do obličeje, strhl ji z krku stříbrný řetízek značky Pandora s přívěškem stejné značky v hodnotě 1 090 Kč, který si strčil do kapsy a poškozené se podařilo utéci zpět do domu a následně dne 9. 6. 2017 asi v 19.15hodin přes výzvy k opuštění domu tak se svou přítelkyní nečinil, nýbrž opět ██████████ napadl, udeřil ji pěstí do levého ramene, otevřenou dlaní na levou stranu obličeje, pak na pravou, vzal z kuchyně mobilní telefon zn. Samsung S4 v hodnotě 1 900 Kč, utekl do chodby

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Kateřina Kostudis.

domu, kde se o telefon s bývalou manželkou přetahoval, avšak poškozené se podařilo telefon získat zpět, utéci do pokoje za synem, odkud zavolala policii, přičemž utrpěla rupturu ušního bubínku vlevo, pro kterou byla omezena v obvyklém způsobu života po dobu delší jednoho týdne

tedy

jednak neoprávněně vnikl do obydlí jiného, přičemž užil násilí, jednak dílem si přisvojil cizí věc tím, že se zmocnil věci, kterou měl jiný na sobě, dílem se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k přisvojení si cizí věci tím, že se zmocní věci, kterou má jiný při sobě, jehož se dopustil v úmyslu spáchat trestný čin, avšak k jeho dokonání nedošlo, jednak jinému úmyslně ublížil na zdraví,

čímž spáchal

přečiny porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, krádež podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku, dílem dokonáním a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 tr. zákoníku, a ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 8 /osmi/ měsíců a výkon trestu se mu podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 1/jednoho/roku.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené [REDAKCE], narozené [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], částku 4 590 Kč.

Odůvodnění

1. Po provedeném hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný se k trestné činnosti, pro kterou je stíhán, resp. pro kterou na něj byla podána obžaloba, nedoznal. Uvedl mj., že vše, co je mu kladno za vinu se nezakládá na pravdě a je to čistě vymyšlené a vykonstruované. Poškozená paní [REDAKCE] podala trestní oznámení z důvodu msty, jelikož se nikdy nevyrovnala s odchodem svého manžela a jeho novou partnerkou paní [REDAKCE]. Akt msty spatřuje i v tom, že je sportovním střelcem a myslivcem, vlastní zbraně, zbrojní průkaz a poškozená paní [REDAKCE] mu měla říci, že se postará o to, aby mu byly zbraně odebrány, což se po zahájení trestního stíhání stalo. Koncem roku 2016, začátkem roku 2017 se obžalovaný rozhodl, že chce ze společného bydliště na adrese [REDAKCE], [REDAKCE] odejít a odstěhoval se. Rodinný dům je stále ve společném jmění manželů tedy polovina domu patří obžalovanému a polovina paní [REDAKCE]. Poté, co se obžalovaný odstěhoval, docházel do domu pouze za dětmi a svou přítelkyni paní [REDAKCE] si bral sebou pouze jako svědka, kdyby došlo k nějakému incidentu, jelikož Policie ČR u nich byla nesčetněkrát. Obžalovaný si nepamatuje, že by paní [REDAKCE] ho upozorňovala na to, že si nepřeje, aby tam vodil svou přítelkyni a aby nevstupoval za vstupní dveře. Obžalovaný dále uvedl, že poškozenou paní [REDAKCE] neudeřil, řetízek jí také nestrhl a ani mobilní telefon značky Samsung jí nevezal. Ba naopak paní [REDAKCE] napadla přítelkyni obžalovaného paní [REDAKCE]. Ten den otevřela paní [REDAKCE] vyšla ven, obžalovaný jí předal dokument a paní [REDAKCE] se vrhla po paní [REDAKCE]. Obžalovaný šel mezi ně, ale to už paní [REDAKCE] ležela na zemi. Paní [REDAKCE] utekla dovnitř a obžalovaný poté volal Policii ČR

3. Svědkyně poškozená [REDAKCE] ve své výpovědi mj. uvedla, že poté co se obžalovaný odstěhoval ze společné domácnosti, dostavoval se do domu na adrese [REDAKCE], [REDAKCE] několikrát týdně, dokonce i se svou přítelkyní paní [REDAKCE], když často to bylo v nepřítomnosti svědkyně. Obžalovaný měl klíče od domu, ale po několika incidentech, kdy obžalovaný a jeho přítelkyně paní [REDAKCE] chodili do domu, vařili si kávu, bavili se s dětmi, jak se jim zachtělo, tak svědkyně vyměnila zámky u domu, a to dvakrát jelikož poprvé si obžalovaný nové klíče obstaral. Rodinný dům mají svědkyně s obžalovaným ve společném jmění manželů, když obžalovaný se z domu odstěhoval, dle názoru svědkyně si obžalovaný vzal veškeré své věci, oblečení, neví, zda má v domě ještě nějaké dokumenty. Obžalovaný svědkyni nikdy nežádal, aby si mohl jít do domu pro věci ani ji dopředu neinformoval. Svědkyni bylo řečeno, že dům je obžalovaného a že si tam bude chodit, kdy chce a s kým chce. Pokud jde o incidenty dne 2. 5. 2017 a 9. 6. 2017 ty byly vyvrcholením všeho. Dne 2. 5. 2017 obžalovaný přijel, zjistil, že jsou vyměněné zámky, z botníku vzal svědkyni klíče od domu, když svědkyně se s obžalovaným o ně začala přetahovat. Obžalovaný svědkyni klíče od domu vykroutil a začal odcházet ven. Svědkyně za ním vyběhla, obžalovaný zabouchl vchodové dveře. Následně ji obžalovaný strhl řetízek značky Pandora z krku, dal jí facku, že svědkyni odlétli brýle a náušnice. Svědkyně se snažila utéct, ale vchodové dveře byly zabouchnuté, a proto oběhla dům a zabouchala na balkonové dveře a děti ji pustily dovnitř. Poté přišla paní [REDAKCE] s tím, že ji svědkyně měla ublížit, přitom svědkyně ji pouze chtěla odstrčit ze dveří, jelikož nechtěla, aby vstupovala do domu. Dne 9. 6. 2017 když svědkyně nebyla doma, volal obžalovaný s otázkou kde je, že obžalovaný a paní [REDAKCE] jsou v domě, obžalovaný si měl děti brát na víkend, ale nevezal si je. Následně přijeli večer, když obžalovaný chtěl řešit pojištění. Svědkyně si odložila kabelku a telefon na stůl, obžalovaný vzal svědkyni mobilní telefon a začal s ním odcházet do kuchyně. Svědkyně po obžalovaném chtěla vrátit mobilní telefon, obžalovaný nechtěl a o mobilní telefon se přetahovali, když obžalovaný jí v průběhu několikrát opakovaně dal facku. Mezitím sešla z horního patra matka svědkyně, jelikož zaslechla rachot. Svědkyni se následně povedlo získat mobilní telefon, odběhla do synova pokoje, kde se zamkla a ze strachu zavolala Policii ČR. Po incidentu svědkyně navštívila lékaře, jelikož na ucho neslyšela, měla jej zalehlé a hučelo ji v hlavě. Nevítané návštěvy přestaly poté, co vše začala řešit s Policií ČR. Proti rozhodnutí přestupkové komise ze dne 27. 7. 2018, kde se řešil útok na paní [REDAKCE], se svědkyně neodvolávala, jelikož už to nechtěla řešit, zaplatila jsem pokutu a tím to pro ni skončilo.
4. Svědkyně [REDAKCE] ve své výpovědi mj. uvedla, že paní [REDAKCE] slovně napadala obžalovaného i svědkyni. Paní [REDAKCE] se nedokázala smířit se situací, že obžalovaný od ní odešel a žije se svědkyní. Paní [REDAKCE] svědkyni nesnáší. Svědkyně nikdy nebyla u žádného útoku ze strany obžalovaného na paní [REDAKCE] a je si jistá, že by na paní [REDAKCE] nevztáhl ruku. Ba naopak paní [REDAKCE] napadla svědkyni, vrhla se na ní, chytla ji pod krkem, bouchala do ní, vytrhávala jí vlasy, seděla na bobku, až spadla na zem a pak na ni plivla. Dále svědkyně vypověděla, že se na ni paní [REDAKCE] vrhla a po prahu otevřených dveří dolu na zem. Ze začátku obžalovaný jezdil do domu sám poté, co ho paní [REDAKCE] napadla, začala svědkyně jezdit s ním, jelikož se o něj bála. Do domu svědkyně chodila pouze za doprovodu obžalovaného. Svědkyně se ve většině případů nacházela v chodbě, maximálně pro tašky popošla dva až tři kroky směrem k obýváku. Obžalovaný řekl paní [REDAKCE], že polovina rodinného domu je jeho, nikdy toho však svědkyně s obžalovaným nezneužívali. Obžalovaný má stejná práva jako paní [REDAKCE]. Obžalovaný v doprovodu svědkyně byl uvnitř domu v několika případech, bylo to například, když se domlouval s nejstarším synem, že mu přinese nějakou plachtu, a když jeho dcera měla neštovice.
5. Svědkyně [REDAKCE] ve své výpovědi mj. uvedla, že obžalovaný a poškozená paní [REDAKCE] mají rodinný dům ve společném jmění manželů ve společném jmění manželů a svědkyně zde má věcné břemeno. Obžalovaný a paní [REDAKCE] často slovně napadali paní [REDAKCE] s tím, že obžalovaný paní [REDAKCE] často napadal i fyzicky. Obžalovaný po odstěhování do domu chodil kdykoli a to i společně s paní [REDAKCE]. Posadili se, dělali si

nějaké nápoje, hráli si s dětmi. Paní [REDAKCE] se obžalovaného ptala proč tam chodí, že kdyby si alespoň sebou nevodil paní [REDAKCE], že si to nemůže dovolovat. Pan [REDAKCE] vždy odpověděl, že tam má trvalý pobyt a že tam může kdykoli. Takto to bylo do té doby než paní [REDAKCE] vyměnila zámky, musela je měnit dvakrát, jelikož obžalovaný poprvé klíče od domu znovu získal. Poté se obžalovaný dostával do domu jen, pokud mu otevřely děti. Svědkyně nikdy obžalovanému nebo paní [REDAKCE] neotevírala. Mezi obžalovaným a paní [REDAKCE] bylo slovních šarvátek, nebo že si dali facku víc, u všeho svědkyně nebyla. Svědkyně byla u dvou větších incidentů obžalovaného a paní [REDAKCE]. Jednou slyšela velký křik, tak se šla podívat dolů, když viděla u vchodových dveří, že se paní [REDAKCE] s obžalovaným o něco přetahují a paní [REDAKCE] poté řekla, aby ji svědkyně pomohla, že obžalovaný ji vzal mobilní telefon a má ho vzadu v kapse. Svědkyně se obžalovanému snažila chytit ruce, když obžalovaný do svědkyně bušil, že z toho měla druhý den podlitiny. Paní [REDAKCE] v kuchyni obžalovaný dal pár facek. Paní [REDAKCE] se podařilo obžalovanému mobilní telefon vzít a utíkala s ním do pokojíčku, zamkla se a zavolala Policii ČR, mezitím obžalovaný odjel. Další napadení bylo, když byli všichni dole, opět svědkyně zaslechla velký křik, a proto sešla dolů z patra. Děti byly vevnitř a paní [REDAKCE], obžalovaný a paní [REDAKCE] byli venku, dům je prosklený, tudíž je všude vidět. Obžalovaný honil paní [REDAKCE] okolo domu, strhnul jí řetízek a dal si ho do kapsy, dal jí facku, až paní [REDAKCE] odletěla nausnice. Svědkyně pak paní [REDAKCE] pustila dovnitř. Obžalovaný dal paní [REDAKCE] facku a paní [REDAKCE] musela poté jet na pohotovost a byla 14 dní nebo 3 neděle doma.

6. Svědek [REDAKCE] ve své výpovědi mj. uvedl, že žije v rodinném domě společně s jeho sourozenci. Svědek neví o tom, že by obžalovaný paní [REDAKCE] napadl. Obžalovaný chodil do domu pouze pro děti. Svědek obžalovaného neviděl se pohybovat po domě, jen pokud šel přímo za svědkem. Obžalovaný s paní [REDAKCE] se hádali, předmětem hádek byly vždy děti. Svědek neví o tom, že by byla paní [REDAKCE] napadena paní [REDAKCE] ani o tom, že by to řešil Městský úřad v Hořovicích.
7. Znalec Radovan Havel ve své výpovědi mj. uvedl, že trvá na závěrech znaleckého posudku. Poškozená utrpěla drobnou rupturu bubínku vlevo. To co uváděla poškozená za potíže jako je hučení v uchu, zalehnutí ucha, nedostatečné slyšení na ucho, jsou dle odborné literatury typické projevy ruptury bubínku. Doba hojení je cca dva až tři týdny, léčba je konzervativní, tedy klidový režim. Naprosto typickým mechanismem vzniku ruptury bubínku je úder plochou dlaní na oblast ušního boltce, kdy vzniká přetlak v zevním zvukovodu a přetlak způsobí drobnou rupturu bubínku, tzn. že facka je naprosto typická. Toto poranění je možno posoudit jako ublížení na zdraví.
8. Soud se pokusil provést výslech svědka [REDAKCE], který byl přítomen u hlavního líčení dne 5. 11. 2018 společně s pracovníci OSPOD Hořovice, kdy před soudem uvedl, že by proti svému otci raději nevypovídal. Za této situace tedy není možno z procesních důvodů použít jeho výpověď z přípravného řízení, která byla provedena v rozporu s trestním řádem.
9. Toto rozsáhlé dokazování, které soud provedl, pokud jde o výslechy svědků, pak bylo doplněno listinnými důkazy, kdy soud podle § 213 odst. 1 tr. řádu předestřel procesním stranám k nahlédnutí příkaz Okresního soudu Beroun k domovní prohlídce, s přílohami č.l. 14-19, protokol o provedení domovní prohlídky s přílohami č.l. 20-35, dokumenty doložené obviněným - z věci vedené u Okresního soudu Beroun pod značkou 3C 240/2016 č.l. 40-54, lékařskou zprávu č.l. 55 a vyjádření [REDAKCE] č.l. 56-57, dokumenty doložené poškozenou z věci vedené u Okresního soudu Beroun pod značkou 3C 240/2016, 25P 70/2017, e-maily týkající se společného jmění s SMS č.l. 68-90, č.l. 146-147, lékařské zprávy č.l. 115-120, odborné vyjádření soudní znalkyně Hany Silovské s přílohou č.l. 122 -123, odborné vyjádření k mobilnímu telefonu č.l. 124, úřední záznam PČR OO Zdice, OOK Beroun č.l. 125, č.l. 141,142, 143, 144, 145, č.l. 148, 149, 188, poučení a vyjádření OZP jako poškozené právnické osoby s přílohami č.l. 127-131, poučení a uplatněný nárok, souhlas s trestním stíháním na náhradu škody poškozené osoby č.l.

132-137, zprávu MÚ Hořovice Odboru sociálních věcí a zdravotnictví č.l. 140, zprávu OS Beroun č.l. 152, záznam z evidence obyvatel č.l. 154-158, zprávu Ministerstva financí s přílohami č.l. 159-160, zprávu Policie ČR, KŘPSC Odboru analytiky a kybernetické kriminality Praha 5, Na Baních 1535 s přílohou č.l. 160-162, výpis z registru řidičů na č.l. 163-164, výpis o pojistitelích č.l. 165, výpis z evidencí zbraní č.l. 166-167, výstup z insolvenčního rejstříku č.l. 168, záznamy z evidence práv k katastru nemovitosti s přílohou č.l. 169-171, zprávu úřadu práce č.l. 172, zprávu OSSZ Beroun č.l. 173. Podle § 213 odst. 2 tr. řádu se četl opis z evidence přestupků č.l. 175, zpráva Městského úřadu Hořovice č.l. 176, opis z evidence rejstříků trestů fyzických osob č.l. 177.

10. Po zhodnocení všech provedených důkazů dospěl soud k závěru, že je vina obžalovaného spolehlivě prokázána, a to i za situace, kdy obžalovaný vinu popírá a jeho obhajobu podporuje i další svědci.
11. Z dokazování vyplynulo, že obžalovaný ze společné domácnosti, kterou vedl s poškozenou paní [REDAKCE] na adrese [REDAKCE], [REDAKCE] se rozhodl odejít koncem roku 2016, začátkem roku 2017, kdy se ze společné domácnosti odstěhoval. Trestného činu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo neoprávněně vnikne do obydlí jiného nebo tam neoprávněně setrvá. Obydlím se ve smyslu § 133 tr. zákoníku rozumí dům, byt nebo jiná prostora sloužící k bydlení a příslušenství k nim náležející. Ochrana podle citovaného ustanovení se vztahuje na ty prostory, které uživatel drží k bydlení, tj. kde má svou domácnost a své soukromí. Pro posouzení neoprávněnosti vstupu do domu obžalovaného a trestní odpovědnosti obžalovaného je rozhodující, zda některý z manželů opustil trvale rodinnou domácnost ve smyslu ustanovení § 699 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Jednání obžalovaného bylo posouzeno jako výraz svobodné vůle, uvážené a zřetelné, vedené s úmyslem rodinnou domácnost zrušit a již neobnovit, což vyplynulo i z jeho výpovědi, podporované výpovědi svědků [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří shodně uvedli, že obžalovaný současně žije se svou přítelkyní a z domu se odstěhoval někdy koncem roku 2016 začátkem roku 2017 s tím, že se do rodinné domácnosti nevrátí. Mezi manžely je trvalým opuštěním společné (rodinné) domácnosti právě takové jednání, kdy za trvání manželství jeden z manželů dům či byt opustí, přičemž lze dovodit, že tak učinil s úmyslem se již se nevrátit a manželské soužití neobnovit. Za trvalé opuštění společné (rodinné) domácnosti lze usoudit i z konkludentního jednání, které nevzbuzuje pochybnosti o úmyslu dotyčné osoby. (srov. Rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 6 Tdo 1013/2017 ze dne 27.9.2017). Je tedy nepochybné, že obžalovaný, byt je vlastníkem rodinného domu, jelikož rodinný dům je ve společném jmění manželů, v době činu nebyl oprávněn vstupovat do něj bez souhlasu oprávněného uživatele, tj. bez souhlasu poškozené paní [REDAKCE] a už vůbec ne v přítomnosti své družky paní [REDAKCE]. Sám obžalovaný vypověděl, že do domu chodil za dětmi. Sama svědkyně [REDAKCE] uvedla, že v doprovodu s obžalovaným byla uvnitř domu v několika případech a že probíhající návštěvy v domě nebyly příjemné. Dle výpovědi poškozené [REDAKCE], a svědkyně [REDAKCE] je zřejmé, že poškozená nechtěla, aby obžalovaný do domu chodil, upozorňovala jej na to. Vzhledem k tomu, že obžalovaný vstupoval do rodinného domu bez souhlasu poškozené v době, kdy trvale odešel z rodinné domácnosti, svým jednáním naplnil znaky skutkové podstaty přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku. Podle § 178 odst. 2 tr. zákoníku pak kvalifikačním momentem vedoucím ke zprášení základní trestní sazby je okolnost, že pachatel při činu popsaném v odst. prvním užije násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí nebo překoná-li překážku, jejímž účelem je zabránění vniknutí. Podle názoru Nejvyššího soudu jde o překonání překážky i tehdy, pokud pachatel v minulosti legálně získal klíč od obydlí od vlastníka nebo jiné oprávněné osoby, ale posléze mu tato osoba vstup do obydlí zakázala a pachatel použitím takového klíče ke vstupu do obydlí vydaný zákaz nerespektoval a ignoroval (srov. Rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Tdo 350/2015 ze dne 31. 3. 2015). Soud má za prokázané, že obžalovaný opustil rodinnou domácnost s tím, že se již do ní nevrátí, ponechal si však klíče od rodinného domu, které následně užíval k tomu, aby se do

domu dostal. Poté, co poškozená [redacted] vyměnila zámky, si obžalovaný obstaral nové klíče a poškozená [redacted] byla nucena vyměnit zámky opakovaně. Tímto jednáním obžalovaný překonal překážku, jejímž účelem bylo zabránit vniknutí do domu a naplnil tak znaky skutkové podstaty přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 2 tr. zákoníku.

12. Není pochyb o tom, že mezi obžalovaným a poškozenou [redacted] nepanují vřelé vztahy, což vyplývá z výpovědi jak obžalovaného, svědkyně [redacted], [redacted], [redacted] tak i z trochu zaobalené výpovědi svědka [redacted]. Co se týče výpovědi svědka [redacted], není pro soud příliš věrohodná, vzhledem k tomu, že svědek [redacted] fakticky o fyzických či verbálních atakách jak ze strany obžalovaného, svědkyně [redacted] nebo naopak ze strany svědkyně [redacted] neví a je si vědom pouze hádek mezi obžalovaným a poškozenou, jejichž předmětem byly vždy děti. Je tedy zřejmé, že se snaží svému otci pomoci, resp. mu neublížit, neboť o tom, že k těmto atakám docházelo, vypověděli jak obžalovaný, tak svědkyně [redacted], ale i poškozená [redacted] a svědkyně [redacted]. Na první pohled by se mohlo zdát, že s ohledem na to, že výpověď obžalovaného je plně podporována svědky [redacted] a [redacted], musí mít soud minimálně pochybnosti o vině obžalovaného. Ve skutečnosti tomu ale tak není. Je pravdou, že svědkyně [redacted], které měla být přímo u konfliktu, potvrdila, že obžalovaný poškozenou [redacted] fyzicky ani slovně nenapadl a nezranil, ani jí nic nevzal. Výpovědi těchto svědků nejsou ale prostě rozporu při vzájemném porovnání (a v porovnání s výpovědí obžalovaného), resp. jsou v logickém rozporu s dalšími provedenými důkazy. Tak například obžalovaný tvrdí, že docházel do domu pouze, když vyzvedával děti, jak mu určil soud a svou přítelkyni paní [redacted] si bral sebou jako svědka, kdyby došlo k nějakému incidentu, jelikož Policie ČR u nich byla nesčetněkrát. Obžalovaný si nepamatuje, že by paní [redacted] ho upozorňovala na to, že si nepřeje, aby tam vodil svou přítelkyni a aby nevstupoval za vstupní dveře. Svědkyně [redacted] naopak uvedla, že obžalovaný v doprovodu svědkyně byl uvnitř domu v několika případech, bylo to například. Svědkyně [redacted] dále uvedla, že návštěvy v domě byly nepříjemné, jelikož poškozená [redacted] byla sprostá, obžalovaný však paní [redacted] řekl, že polovina rodinného domu je jeho, a že obžalovaný má stejná práva jako paní [redacted]. Z tohoto lze usoudit, že paní [redacted] si nepřála, aby obžalovaný a svědkyně vstupovali do domu. Tedy je velice nepravděpodobné to, co tvrdí obžalovaný, že ho poškozená neupozornila na to, aby do domu nevstupoval. Dále svědek [redacted] tvrdí, že si není vědom toho, že by jakýchkoli větších konfliktů, přitom obžalovaný tvrdí, že Policie ČR u nich byla nesčetněkrát a v neposlední řadě, svědkyně [redacted] a obžalovaný uvedli, že paní [redacted] byla napadena poškozenou, o čemž svědek [redacted] také neví. V rozporu je i samotná výpověď obžalovaného a svědkyně [redacted] o napadení poškozenou [redacted]. Obžalovaný vypověděl, že ten den otevřela paní [redacted], vyšla ven, obžalovaný ji předal dokument a paní [redacted] se vrhla po paní [redacted]. Obžalovaný šel mezi ně, ale to už paní [redacted] ležela na zemi. Paní [redacted] utekla dovnitř a obžalovaný poté volal Policii ČR. Svědkyně [redacted] vypověděla odlišně i v rámci své výpovědi, když uvedla, že paní [redacted] napadla svědkyni, vrhla se na ní, chytla ji pod krkem, bouchala do ní, vytrhávala jí vlasy, paní [redacted] seděla na bobku, až spadla na zem a pak na ni paní [redacted] plivla. Dále svědkyně ve své výpovědi uvedla, že se na ni paní [redacted] vrhla a po prahu otevřených dveří dolů na zem. Soudu přijde velice nemyslitelné, že by se přítel paní [redacted] (obžalovaný) nijak nezakročil dříve a díval se, jak poškozená drží svědkyni [redacted] pod krkem, bouchá do ní, vytrhává jí vlasy a až poté co by spadla na zem, tak by zakročil. Navíc paní [redacted] nejdříve vypověděla, že seděla na bobku podruhé, že se paní [redacted] ni vrhla a ona po prahu otevřených dveří sjela dolů na zem, přičemž dle tvrzení obžalovaného měla být paní [redacted] venku.
13. Obžalovaného z přečinů krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku, dílem dokonaným a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 tr. zákoníku, a ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku usvědčují výpovědi svědkyň [redacted] a [redacted], které se až na malé odchylky spolu shodují, kdy obžalovaný při jednom z incidentů strhnul poškozené [redacted] řetízek z krku a dát si jej do kapsy, což svědkyně [redacted] přímo viděla a potvrdila. Obžalovaný dále poškozené

██████████ vzal mobilní telefon, o který se následně s poškozenou ██████████ přetahovali, přičemž svědkyně ██████████ poté, co ji poškozená na toto upozornila, pomáhala poškozené vzít si mobilní telefon zpět, což se v zápětí stalo. K naplnění skutkové podstaty přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) je potřeba, aby čin byl spáchán na věci, kterou má jiný na sobě nebo při sobě. Za věc, kterou má poškozený při sobě ve smyslu § 205 odst. 1 písm. d), lze považovat i věc, kterou již odložil nebo upustil ve své bezprostřední blízkosti a má ji ve své moci. K naplnění uvedeného znaku však postačí i to, že poškozená osoba krátkodobě ztratila nad věcí kontrolu a pachatel se jí v mezidobí zmocnil, např. poškozená osoba si věc odložila bezprostředně do své blízkosti v souvislosti s jinou činností. (srov. Rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 7 Tdo 1254/2012 ze dne 7. 11. 2012). Obžalovaný svým jednáním, kdy poškozené ██████████ strhl řetízek z krku a dal si ho do kapsy naplnil znaky skutkové podstaty přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku, dílem dokonáním a dále jednáním, kdy poškozené ██████████ vzal její odložený mobilní telefon a nechtěl jí ho vrátit, se dopustil přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 tr. zákoníku, jelikož jeho jednání bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, avšak nedošlo k jeho dokonání, jelikož se poškozené ██████████ podařilo získat mobilní telefon zpět.

14. Výpovědi svědků ██████████ a ██████████ korespondují i s dalšími důležitými důkazy jako jsou lékařské zprávy, jelikož poškozená ██████████ bezprostředně po útoku, který proběhl dne 9. 6. 2017, navštívila lékaře. Znalec Radovan Havel jednoznačně uvedl, že poškozená utrpěla drobnou rupturu bubínku vlevo. To co uváděla poškozená za potíže jako je hučení v uchu, zalehnutí ucha, nedostatečné slyšení na ucho, jsou dle odborné literatury typické projevy ruptury bubínku. Naprosto typickým mechanismem vzniku ruptury bubínku je úder plochou dlaní na oblast ušního boltce, kdy vzniká přetlak v zevním zvukovodu a přetlak způsobí drobnou rupturu bubínku, tzn. že facka je naprosto typická. Jiné mechanismy vzniku poranění prakticky vyloučil. Znalec toto poranění posoudil jako ublížení na zdraví s dobou léčení dva až tři týdny. Výpověď znalce tedy potvrzuje výpovědi svědkyň ██████████ a ██████████ o tom, že obžalovaný dne 9. 6. 2017 poškozenou ██████████ několikrát udeřil otevřenou dlaní, tj. fackami, čímž poškozené úmyslně způsobil poranění rupturu bubínku vlevo a ublížil jí tak na zdraví, čímž naplnil skutkovou podstatu přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku.
15. Při úvaze soudu o druhu a výši trestu vážil soud povahu a závažnost trestného činu, jehož se obžalovaný dopustil, když povaha a závažnost trestného činu jsou určovány podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku zvláště významem chráněného zájmu, který byl trestným činem dotčen, způsobem provedení činu, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění, pohnutkou a záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl soud i k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem.
16. Jako k polehčující okolnosti podle § 41 tr. zákoníku mohl soud přihlédnout k vedení řádného života před spácháním trestného činu, když je na obžalovaného nutno hledět, jako by nebyl soudně trestán. Soud za této situace volil mírný podmíněný trest odnětí svobody vyměřený při dolní hranici trestní sazby uvedené v § 146 odst. 1 trestního zákoníku v délce 8 měsíců se zkušební dobou v trvání 1 roku, jelikož má za to, že s ohledem na okolnosti tohoto případu, jakož i s ohledem na osobu pachatele bude dosaženo účelu trestu i bez jeho výkonu. Trest byl obžalovanému uložen jako úhrnný podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku za tři spáchané přečiny.
17. S nárokem na náhradu škody se připojila ██████████ částkou 4 590 Kč a to za ušlý výdělek v zaměstnání a odcizené stříbrné šperky. Soud zjistil, že vznik této škody je v přímé příčinné souvislosti s trestnou činností obžalovaného a proto mu podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil povinnost, aby tuto škodu poškozené nahradil.

Poučení

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Právo odvolání nemají již ty oprávněné osoby, které se ho výslovným prohlášením vzdaly.

Beroun dne 21. března 2019

JUDr. Jaroslav Zálejský, v.r.
samosoudce